

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 listopada 2016 roku Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego stwierdził, że W. U. nie posiada uprawnień do wojskowej renty rodzinnej z tytułu inwalidztwa. W uzasadnieniu wskazano, że orzeczeniem Komisji Lekarskiej nie stwierdzono całkowitej niezdolności do pracy i niezdolności do samodzielnej egzystencji. (decyzja – k. 247 akt (...))

Wnioskodawca uznał powyższą decyzję za krzywdzącą i w dniu 14 grudnia 2016 r. wniósł do sądu odwołanie, którym domagał się przyznania spornego świadczenia. W uzasadnieniu wskazał, że stan jego zdrowia został błędnie oceniony oraz że cierpi od urodzenia na nieuleczalną chorobę T., której powikłania bezpośrednio zagrażają życiu. (odwołanie – k. 2)

W odpowiedzi na odwołanie Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego wniósł o oddalenie odwołania. (odpowiedź na odwołanie – k. 4)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W. U. urodził się w dniu (...) Z zawodu jest fotografem, obecnie nie pracuje. (bezsporne)

W dniu 23 czerwca 2016 r. ubezpieczony złożył wniosek o ustalenie i wypłatę wojskowej renty rodzinnej. Ojciec wnioskodawcy A. U. był żołnierzem o stopniu wojskowym: plutonowy, zmarł w dniu 20 kwietnia 1975 r. (wniosek – k. 239-240 akt (...))

Orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 7 lipca 2016 r. nie stwierdzono u wnioskodawcy całkowitej niezdolności do pracy i niezdolności do samodzielnej egzystencji. (bezsporne)

W dniu 16 sierpnia 2016 r. wnioskodawca wniósł sprzeciw od orzeczenia Lekarza Orzecznika. (sprzeciw – k. 253 akt (...))

Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 21 października 2016 r. zajęła tożsame stanowisko uznając, iż wnioskodawca nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy oraz jest osobą zdolną do samodzielnej egzystencji. (orzeczenie Komisji Lekarskiej – k. 6 akt orzeczniczo – lekarskich)

Wnioskodawca cierpi na miotomię T.. Ma trudności z wykonywaniem precyzyjnych ruchów, niekiedy z poruszaniem się z powodu wzmożonego napięcia mięśni. Poza objawami wynikającymi z miotonii nie stwierdza się u niego innych objawów uszkodzenia układu nerwowego, w szczególności mogących powodować niedowłady czy porażenia kończyn czy zaniki mięśniowe. Z punktu widzenia neurologa przy obecnym zaawansowaniu choroby badany nie jest zdolny do wykonywania pracy fizycznej. Powoduje to **częściową niezdolność** do pracy zgodnej z posiadanym poziomem kwalifikacji zawodowych. Niezdolność ta jest trwała. Brak jest natomiast podstaw do orzekania niezdolności wnioskodawcy do wykonywania jakiegokolwiek pracy zawodowej na tzw. otwartym rynku pracy. Może wykonywać prace proste nie wymagające pełnej sprawności manualnej. (opinia lekarza biegłego sądowego w zakresie neurologii J. Z. – k. 16 – 17)

W. U. cierpi także na chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa, przepuklinę jądra miazdzystego L5-S1, bez upośledzenia funkcji z zespołem bólowym i osteporozę. Z punktu widzenia ortopedycznego stan zdrowia (narządu ruchu) nie powoduje całkowitej niezdolności do pracy oraz niezdolności do samodzielnej egzystencji. (opinia lekarza biegłego sądowego w zakresie ortopedii M. S. – k. 18-20)

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał na podstawie analizy materiału dowodowego zawartego w aktach sprawy i w aktach organu rentowego oraz niekwestionowanych merytorycznie przez żadną ze stron opinii biegłych lekarzy sądowych ortopedy i neurologa. Opinie te – wbrew twierdzeniu wnioskodawcy – wprost wskazują na brak całkowitej niezdolności do pracy wnioskodawcy, nie są lakoniczne. Dowody te Sąd uznał za wiarygodne i zostały sporządzone przez biegłych o specjalnościach właściwych z punktu widzenia schorzeń, na jakie cierpi wnioskodawca, w oparciu

analizę przedłożonej dokumentacji lekarskiej i bezpośrednie badanie wnioskodawcy. Biegli w sposób zupełny określili schorzenia występujące u badanego i ocenili ich znaczenie dla jego zdolności do pracy, odnosząc swą ocenę do jego kwalifikacji zawodowych.

Biegli wyjaśnili przyczyny nieuznania ubezpieczonego za całkowicie niezdolnego do pracy. Opinie te zostały wyczerpująco uzasadnione, a końcowe wnioski orzecznicze wynikają w sposób logiczny z treści opinii.

W ocenie Sądu nie ma podstaw do tego by podważać wiarygodność i moc dowodową opinii biegłych, a kwestia zdolności do pracy wnioskodawcy została dostatecznie wyjaśniona.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne.

Zgodnie z treścią art.24 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 roku o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (tj. Dz.U. z 2016 r. poz. 1037) renta rodzinna przysługuje na zasadach i w wysokości określonych w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Zgodnie zaś z treścią art. 68 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. z 2016 r. poz. 887) dzieci (własne, drugiego małżonka i przysposobione) mają prawo do renty rodzinnej:

- 1) do ukończenia 16 lat;
- 2) do ukończenia nauki w szkole, jeżeli przekroczyły 16 lat życia, nie dłużej jednak niż do osiągnięcia 25 lat życia, albo
- 3) bez względu na wiek, jeżeli stały się całkowicie niezdolne do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolne do pracy w okresie, o którym mowa w pkt 1 lub 2.

Z treści wymienionego przepisu wynika, iż dzieci mają prawo do rodzinnej renty, bez względu na wiek, jeśli w okresie, "o którym mowa w pkt 1 lub 2" - czyli do ukończenia 16 lat albo do ukończenia nauki w szkole, jeżeli przekroczyły 16 lat życia, a nie osiągnęły 25 lat życia stały się całkowicie niezdolne do pracy.

Niezdolność do pracy definiuje przepis art. 12 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, zgodnie z którym niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe nie dało podstaw dla uwzględnienia odwołania, gdyż w odniesieniu do odwołującego się nie został spełniony warunek całkowitej niezdolności do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowitej niezdolności do pracy powstałej w okresie, o którym mowa w art. 68 ust. 1 pkt 1 lub 2.

Podkreślić należy, iż złe samopoczucie wnioskodawcy i jego i subiektywne odczucia dotyczące stanu zdrowia nie mogą stanowić podstawy do orzeczenia o jego niezdolności do pracy. W wyroku z dnia 20.05.2013 roku SN w sprawie o sygn.. akt I UK 650/12 (Lex 1341963) wskazał, iż podstawą do przyznania świadczenia jest przygotowana przez biegłych ocena stanu zdrowia osoby ubiegającej się o nie. Nie są brane pod uwagę subiektywne odczucia zainteresowanego. Pogląd ten w pełni podziela Sąd orzekający.

W opinii biegłych ortopedy i neurologa ubezpieczony jest zdolny do pracy i zdolny do samodzielnej egzystencji.

Wnioskodawca pomimo rozpoznanych schorzeń w postaci: miotonii T. – wady wrodzonej, choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa, przepukliny jądra miażdżystego L5-S1, bez upośledzenia funkcji z zespołem bólowym, osteoporozy, w opinii biegłych nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy zarobkowej i samodzielnej egzystencji.

Należy wskazać w tym miejscu, iż o niezdolności do pracy nie decyduje sam fakt występowania schorzeń, lecz ocena czy i w jakim zakresie wpływają one na utratę zdolności do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami. Decydująca dla stwierdzenia niezdolności do pracy jest utrata możliwości wykonywania pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu przy braku rokowania odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. (vide: wyrok SA w Szczecinie w sprawie III AUa 254/13 z dnia 18.09.2013r, Lex 1378800, wyrok SA w Katowicach w sprawie III AUa 2183/12 z dnia 9.07.2013, Lex 1363251).

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy uznając, że decyzja organu rentowego jest prawidłowa, na podstawie art. 477¹⁴ §1 k.p.c. odwołanie, jako niezasadne, oddalił.

A.L.